



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4038/2023
17.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Цвејић, адвокат из ..., против туженог „ИМЛЕК“ АД Београд, Падинска скела, чији је пуномоћник Владимир Перић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1218/19 од 06.04.2022. године, у седници одржаној 17.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1218/19 од 06.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1218/19 од 06.04.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1382/10 од 21.04.2015. године у ставу првом и другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог од 28.11.2008. године, заведено код туженог под бројем .., којим је тужиоцу отказан Уговор о раду број ... од 28.11.2002. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става четвртог изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 1382/10 од 21.04.2015. године и одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 243.750,00 динара, а обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 282.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 81.900,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 407. став 2. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 - други закон) - у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту возача возила до 5 тона носивости, када му је решењем туженог број .. од 28.11.2008. године отказан Уговор о раду број ... од 28.11.2002. године, због учињене повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине прописане актима послодавца, на основу члана 179. тач. 2) и 3) Закона о раду и тач. 9. и 10. Уговора о раду, а које се односе на ометање радника службе обезбеђења да изврши контролу возила, угрожавање радника службе обезбеђења, непоштовање упутстава службе обезбеђења и непоступање по налогу радника службе обезбеђења. Пре отказа уговора о раду, тужиоцу је уручено писмено упозорење о постојању отказних разлога и прибављено мишљење надлежног синдиката. Тужилац је спорном приликом, дана 23.10.2008. године, управљао теретним возилом рег. ознаке ..., које је довео до излазне капије и ту се око 5,08 часова зауставио, а када му је радник обезбеђења ББ рекао да има дојаву да треба да изврши контролу и да стане са стране, тужилац је одговорио да мора да иде до транспорта, дао је гас и полукружно се возилом кретао до зграде транспорта. Контрола возила подразумева да се раднику обезбеђења предаје товарни лист и да радник обезбеђења отвара товарни простор и обавља преглед, а иста се врши при изласку из фабрике.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, након спроведене расправе у смислу члана 383. став 4. ЗПП, правилно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио пресуду првостепеног суда и одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад.

Одредбом члана 179. тачка 2) Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05), било је прописано да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду, а тачком 3) истог члана, ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Према одредбама тачке 9. Уговора о раду од 20.05.2002. године, закљученог између тужиоца и туженог, запослени је одговоран послодавцу ако својим кривицом учини повреду радних обавеза (члан 55. Колективног уговора АД “ИМЛЕК”), између осталих: - неизвршавање или несавесно или неблаговремено или непотпуно или немарно извршавање радних дужности, налога и обавеза (9.2); - повреда прописа физичког обезбеђења и заштите запослених, као и повреда одговарајућих аката послодавца (9.4); - било која радња чињења или нечињења којом је проузроковано онемогућавање или отежавање рада другог радника (9.8); - непридржавање норматива

или аката послодавца везаних за извршење послова (9.11). Тачком 10. истог уговора је предвиђено да је запослени одговоран послодавцу ако је понашање запосленог такво да запослени не поштује радну дисциплину односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца (члан 52. Колективног уговора АД “ИМЛЕК“), а наведеним се нарочито сматра и понашање које је у супротности са изричитим актом послодавца, сва друга понашања која аргументовано (објективно) ометају рад послодавцу или осталим запосленима, организацију посла, као и радну дисциплину. Према тачки 11. наведеног уговора, запосленом за кога је утврђена одговорност по основу тач. 9. и 10. овог уговора, послодавац ће дати отказ у складу са законом и колективним уговором АД “ИМЛЕК“.

С обзиром на утврђено у поступку да тужилац спорном приликом, управљајући теретним возилом при изласку из круга фабрике, није поступио по налогу радника службе обезбеђења да одмах стане са стране ради контроле, преда товарни лист и омогући преглед товарног дела теретног возила, а како је то било предвиђено процедуром код туженог приликом изласка теретних возила из круга фабрике на излазној капији, правилан је закључак другостепеног суда да такво поступање тужиоца представља повреду радне обавезе и радне дисциплине предвиђене одредбама тач. 9. и 10. Уговора о раду од 20.05.2002. године, те оправдан и довољан разлог за отказ уговора о раду тужиоцу применом члана 179. ст. 2. и 3. Закона о раду. Пре доношења оспореног решења тужилац је упозорен на разлоге за отказ уговора о раду, сагласно члану 180. Закона о раду, чиме му је омогућено право на одбрану.

Како је одбијен као неоснован тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Према оцени Врховног суда, без утицаја су наводи ревидента којима се доводи у питање непристрасно поступање судије известиоца у поступку пред другостепеним судом, јер је по сазнању за постојање околности из члана 67. став 2 ЗПП тужилац могао да тражи изузеће тог судије, што он није учинио.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић